

található. Összeesküvőként elhallgat, hogy jobban élvezhessem a gondolataim felpörgető ruhasuhogást.

Akkor húzom el a függönyt, amikor a fején keresztül áthúzza felsőruháját. Megdöbent a látvány. Kiábrándítóan csúnyának találom testét. Az egész idő alatt szebbre, kívánatosabbra számítottam. Nem kerülhetik el fürkésző figyelmem a harisnyagumik szorító abroncsát csaknem túlfolyó vastag combok, a dereka körüli hájfodrok tömlői, melyek groteszk vonalakat kölcsönöznek hátának, szeplős, anyajegyves válla. Dermesztő csalódásom azonnal szertefoszlik, amint felemeli két karját. Megadó mozdulata izgató, visszautasíthatatlanul ajánlkozó, hogy a hóna alatt benyúlva megsimítsam védtelenné tett mellét. Kinyújtom kezem, a tükörben látom a borzadást arcán, amint észrevesz. Érzem, ajka csakis velőt átjáró sikolyra nyílhat, elhallgathatatlan üvöltésre, melyet még apám is meghallhat. Ösztönös mozdulattal kapok arca felé, melyből kiszökik a vér, szemét lehunyja, nyakán kidagadnak az erek, amint izmait megfeszíti erőgyűjtés közben, hogy minél messzebbre szálljon segélykérése. Olcsó gyöngysora ujjaim alá keveredik, érzem gömböcskéi keménységét. Nyakcsigolyáinak támasztott hüvelykjeim körömházát nézem, színük változását, míg a gégét szorítom. A fülke aljára rogy, egyik melle előcsúszik fekete cérnával szegett réklíjéből. Lehajolok hozzá anélkül, hogy bőrét érinteném, visszabújtatom keblét alsóneműje alá, szemérmesen a fejem is elfordítom, mégis tudom, látványa végigkísér életemen. Levett ruhájával takarom be a testét.

Lerogyok a divatszalon előtti padra, meglazítom nyakkendőm csomóját. Az utca túloldalán a bélyegüzlet kirakatának üvegén csillan a napfény. Zsebemből előkotrom az aranygyűrűs havannát, s ahogy azt apámtól ellestem, megfontolt, szertartásos mozdulatokkal rágyújtok.

Kovács András Ferenc

JÉKELY ZOLTÁN NEVÉRE

Elmerengek elméd
Nemrég deli voltán
Vagabundos lélek
Rímbe hazajáró
Szent Jékely Zoltán

Karcsú butéliák
Mennyég teli polcán
Borukból kóstolgat

Könnyedén
Fickósan
Elysiumában
Fent Jékely Zoltán

Hány létbe lehelsz még
Szint Jékely Zoltán
Tavaszfényt a friss lég
Párás poharából
Cinkékkal iszol tán

PRÉVERT-FUTAM

úgy is lehetne mint a szél
a montsouris park fái közt
vagy úgy akár bogár madár virág
fény pille bármi könnyedén
miként a fátylasarcú évszakok
vidám időknék ágbogán
színes kendőként lengedezni még

KOSZTOLÁNYIS

ó cor cuor fitos kóristalány
korhaszt a kor s titkos kór is talán
te mord rideg komor *corregidor*
ha gyors hideg sors olykor eltipor
ó cor cuor bűnvád *corpus delicti*
belőled még vaj' hány sor plusz telik ki
te kordiális kornétás korál
jó kordován ha kordon korporál
ó cor cuor játékban drága *coeur*
dohogsz öreg fád béna pályáőr
korcs körzetedben kórász féleszű
cor coeur cuor
ki őrt állsz
– hé te szű!

LEAR KIRÁLY CORDELIÁHOZ

Vörösmarty-töredék

Ó elborult egeknek boltozatja
Megrendült homlok úrló menny repedj meg
Mint kriptamély hol régen elfeledten
Feküsznek évek istenek halottak
Eszméletem (-----)
(-----) ragyogva roskad össze
Rugdosd viharzás (-----)
(-----) sírkamráam falát
Rengj homlokom repedj ezer redővé
Úgy ráncosodj mint szajha földgolyó
Amely megőszült fonnyadt alma módra
Pörög tovább s pályájáról veszetten
Kizökken mintha (-----)
(-----) megrakott szekér
S akár sivár parittyakő röpül
Süvölt kiront a tündér semmiségbe
Haragvó vágjak firmamentumán
Ha zúg dörömböl dönget dúl a minden
Zord sziklaként repedj szét homlokom
Hasadj meg szó (-----)
Cordeliám (-----) szivecském
Szemem (-----)
(-----) kárpitján repdeső sötétség
(-----)
Villám hasítja elmém éjszakáját
Vakult fényénél látom arcodat
Ha visszavillansz mint a fájdalom
Fölös csatákban elveszett tagokba
S ha futsz felém én elcsapott apád
Öllek zúdul zendülön a zápor
És nedves arcunk (-----)
(-----) álmodott királyság
(-----)
Nyakamban csüngsz miként a férfikor
Szorítlak mintha (-----)
(-----) kerge bú szívem
Cordeliám leánykám bús szivecském
Én kis bolondom (-----)

FRISS TINTA, TINTA, TINTA!

Földdja fent a holdat
Az éji tentaoidat
Ma este még kicsordul
Csillagfény sem csikordul
Alusznak kósza macskák
Malackák jó lovacsákák
Nem leng a régi hinta
Terjeng az égi tinta
Nincsen több ugrabugra
Álom száll kengurukra
Nincsen víg ugribugri
Alszik Balu Maugli
Majom méhecske medve
Durmol végleg feledve
Hogy vadmézet nyalinta
Nincs hinta meg palinta
Most nem lehet lovazni
Papírdarabkán pacni
Földdja fent a holdat
Az éji tentaoidat
Folt szunnyad így az irkán
Nyugszik Bagira Sir Kán
Bölcs nyúl ravaszdi róka
S a rozzant óraműben
Elpilledt kis manóka
Álmában ring az inga
Szivárgó ritka tinta
Hegyek sorára csordul
S a szó a szó a szó is
Más oldalára fordul
A nincs jelenbe olvad
Földdja fent a holdat
Az éji tentaoidat
Friss tinta tinta tinta
Aludj kincsem ma hol vagy
Krisztinka tinka tinka